

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Esbjerg, 3 til Randers, 3 til Brande og 3 til Jyderup — det er 4 områder, hvor man er nødt til at have disse frekvenser som reserve for at gøre aflytningen tilfredsstillende.

Der er altså ikke plads til andre i æteren i Danmark. Man kan sige, at der har været plads, fordi radiofonien ikke har udnyttet de frekvenser, den har fået tildelt. Men hvis vi ser på fremtiden, er der ikke plads til flere. I øvrigt synes jeg, det er en mærkværdig stilling at indtage at sige, at man er modstander af monopol, når man dog må erkende, at selv om Danmark kunne få tildelt flere frekvenser — hvad jeg vil sætte et meget stort spørgsmålstegn ved, idet det kun kan ske ved international forhandling — vil det i hvert fald aldrig kunne blive sådan, at enhver frit kan oprette en radiospredningsstation, for så vil det simpelt hen betyde kaos, så vil ingen kunne høre noget. Der er vel ikke nogen, der kan have til hensigt at oprette så mange stationer, at ingen kan høre radio. At det kunne være gavnligt for nogle, skal jeg ganske lade ligge, men sådan er tingene altså.

Derfor synes jeg, at når man er modstander af monopol, som det ærede medlem hævder at han er, må man være klar over, at hvis man går ind på den betragtning, at der skal være frihed, må man alligevel begrænse den på et eller andet tidspunkt. Det må blive en monopoliseret virksomhed, selv om man skulle have 2 eller 3 frekvenser — hvis vi fik tildelt så mange nye frekvenser. Det er altså ganske ulogisk at tale om, at man er modstander af monopol, samtidig med at man taler om et oprette flere monopoliserede virksomheder.

Til slut skal jeg kun udtale håbet om, at det udvalg, som nu bliver nedsat, efter en grundig behandling må komme frem til et resultat, der kan forhindre den virksomhed, som udøves af Radio Mercur i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. B. Andersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning.
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om radiospredning [af Hanne Budtz m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1747, fremsættelsen i tidenden sp. 4144).

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): I 1959 behandlede et tilsvarende forslag i det høje ting. Det blev forkastet med 75 stemmer imod 51 — anført i Folketingstidende for 1958-59 sp. 5318. Jeg tvivler på, at situationen her i tinget er væsentligt ændret, men jeg kan ikke have noget imod, at et udvalg på ny overvejer argumenterne pro et contra.

Jeg går ud fra, at radiopirativirksomheden bringes til ophør, og det må da være statsradiofoniens naturlige opgave at udnytte den frekvens, der er tillagt den danske stat, ikke blot for at markere en vitterlig ret, men for positivt at tilfredsstille det behov, der åbenbart findes i visse kredse af befolkningen, og på en sådan måde, at radiolovens bestemmelser om udsendelsernes lødighed kan respekteres. Statsradiofonien kan utvivlsomt gennemføre en musiklinje, der imødekommer det behov, som Radio Mercur hidtil har forsøgt at imødekomme, og give udsendelserne et ekstra plus, altså ikke blot som et æret medlem sagde under den foregående sag: trommehindemassage. Jeg tror ikke, at en reklamesender på et sådant tredje programråde, set ud fra et konkurrencesynspunkt, kan tilføre vort kulturliv et nævneværdigt plus. Jeg har den — ganske vist ubeviselige — tro, at en reklamesender vil være den første station på vejen til reklame i fjernsynet.

Der er kun én landsomfattende frekvens til rådighed. En eventuel licens vil altså være licens til en monopoliseret reklamesender — en licens, der måtte fastsætte betingelser, også om økonomisk afgift, det millionbeløb, der skal betales — med adgang for alle til at henvende sig om licens, således som også de ærede medlemmers lovforslag er formuleret.